

– вулиці в Києві, Ковелі, Коломиї, Львові, Кропивницькому, Ніжині, Луцьку, Одесі, Ужгороді, Червонограді, Чернівцях, Чернігові,

– провулок у Полтаві.

1960 – створено меморіальний музей-квартиру Заньковецької у Києві,

1964 — Меморіальний музей у селі Заньки.

Споруджено пам'ятники у Києві (1974), у селі Заньки (1984) і Ніжині (1993).

1971 – письменник Іван Рябокляч написав п'єсу «Марія Заньковецька».

2004 – НБУ випустив пам'ятну монету, присвячену 150-річчю від дня народження видатної актриси.

Бібліографія:

Андрієвський, Леонід. Незабутня Марія Заньковецька [Текст] : [творчий портрет української актриси] // Літературна Україна. – 2015. – 24 груд. (№ 49/50). - С. 10 : фот.

Ермолович-Дашинський, Дмитро. Марія, Леся, Едіт та інші... [Текст] : [XIV міжнародний театральний фестиваль жіночих монодрам "Марія" в Києві, присвячений Народній артистці України Марії Заньковецькій] // Українська культура. – 2018. – № 2. – С. 40-49 : фот.

Лисенко, Іван. Нова книга про Марію Заньковецьку [Текст] : [рецензія на книгу] // Слово просвіти. – 2016. – 9-15 черв. (№ 23). — С. 13 : фот. – Рец. на кн.: Марія Заньковецька. Світова велич генія національного / В. Корнійчук. – Київ : Криниця, 2015. – 496 с.

Саврук, Л. М. Жінки в історії українського мистецтва [Текст] : виховний захід // Мистецтво в школі. – 2018. – № 3. – С. 27-31.

Степаненко, Галина. Велич Марії Заньковецької у дослідженні В. Корнійчука [Текст] : [книга Володимира Корнійчука - жива пам'ять про велич Марії Заньковецької, талановитої представниці української театральної культури у світовому культурному просторі] // Українська літературна газета. – 2016. – 2 верес. (№ 17). – С. 19 : фот.

За повною інформацією звертайтеся до бібліотеки.

Контактна інформація:

м. Київ, Броварський проспект, 89-А
(044) 543-37-77

e-mail: bikivnabib1@ukr.net

веб-сторінка: <http://desnabib.kiev.ua>

<http://www.facebook.com/desnabib>

Пам'ятка підготовлена за матеріалами фондів бібліотек ЦБС та Інтернет-ресурсів.

Централізована бібліотечна система
Деснянського району м. Києва

Бібліотека-філія №1

**Марія Заньковецька –
окраса
Національної сцени**

ПАМ'ЯТКА

Київ, 2019

ШАНОВНІ ДРУЗИ!

Пропонуємо Вашій увазі пам'ятку, присвячену 165-річчю з дня народження великої української актриси **Марії Костянтинівни Заньковецької**.

Життєвий та творчий шлях

Марія Заньковецька була справжньою окрасою національної сцени і зіркою театрального простору на зламі

XIX-XX ст.

Вона увійшла в історію театру як **видатна українська трагедійна актриса**.

Життєвий шлях Заньковецької **Марії** (справжнє прізвище — **Адасовська**) почався **22 травня 1860 року** на Чернігівщині, у селі **Заньки**, поблизу **Ніжина**.

Історія життя **Марії Заньковецької** — це історія любові.

Велике кохання до **Миколи Садовського**, яке дало їй багато щасливих і гірких хвилин, своїми драматичними колізіями перегукувалось з сюжетами п'єс, в яких вона грала.

Не випадково її вчитель **Марко Кропивницький** зрозумів, що від цих страждань, яких актриса зазнала через своє кохання, вона не в силах була звільнитися ніколи і навіть на сцені.

Майже 20 років працювала Заньковецька у різних трупях.

Творчість **Марії Заньковецької** пов'язана з Театром корифеїв (перший професійний український театр).

У **1882 році** в цьому театрі відбувся її сценічний дебют у ролі **Наталки Полтавки**.

Саме для цього виступу вона обирає собі **сценічний**

псевдонім Заньковецька від назви рідного села **Заньки**.

Пізніше **Марія Заньковецька** працювала в **професійних українських трупях** **М. Кропивницького**, **М. Старицького**, **М. Садовського**, **П. Саксаганського**, **І. Карпенка-Карого**.

Актриса надзвичайно широкого творчого діапазону, **М. Заньковецька** створювала образи, проникнуті справжнім драматизмом і запальною комедійністю:

- **Христина, Софія** («Наймичка», «Безталанна» Карпенка-Карого),
- **Оксана** («Поки сонце зійде, роса очі виїсть» Кропивницького),
- **Наталка** («Лимерівна» Панаса Мирного),
- **Катря, Аза** («Не судьба», «Циганка Аза» Старицького),
- **Галя** («Назар Стодоля» Шевченка),
- **Наталка, Терпелиха** («Наталка Полтавка» Котляревського) та ін.

Фільмографія

1909 — «Наталка Полтавка», (Наталка),
1923 — «Остап Бандура», (матір).

Не стало генія української сцени **4 жовтня 1934 року**. Похована на Байковому кладовищі м. Київ.

Відзнаки

1922 — присвоєно звання народної артистки республіки, першій в Україні.

Пам'ять

Ім'ям Заньковецької названо український драматичний театр у Львові (1923);